

Jim Protector - «Shields Down» (Switch Off Records)

Friskt og lovende

Debuten til det Trondheimsbaserte Hortenbandet Jim Protector byr på fin, original indiepop med både bråkete gitarer og kalde synthlinjer.

Tekst: [Stein Olaussen](#)

Tirsdag, 12.06.07 kl. 07:58

Annonse:

Sommertilbud!
6 nr av Bonytt + menu Galleri lysestake

Norske Jim Protector holdt nylig en konsert på Garage Oslo, der ikke ukjente Ken Stringfellow fra The Posies også bidro. Den allsidige Stringfellow har mikset og deltatt i produksjonen av Jim Protectors debutalbum «Shields Down», og med et såpass solid navn i bookleten får man jo unektelig visse forventninger til denne plata. Og en fin liten popplate har det jaggu blitt.

Jim Protector bruker en god del synth og elektronikk for å krydre gitarpopen sin, og det funker veldig bra. Det låter friskt og uforutsigbart, og gir variasjon til plata. For eksempel starter «Concept of Gravity» med synthlyder og låter ganske kjølig, mens «The Distance» er gitarbasert og liksom mer menneskelig. «The Distance» er for øvrig en perle av en sjuminutterslåt, og et prakt eksempel på det uforutsigbare ved Jim Protector: Den starter med ganske streit indiepop, før den midtveis brekker over i et rolig synthparti som etter hvert tar oss i retning av postrockland. Det er neppe noen radiohit, men en av mine klare favoritter fra denne plata.

«The Hallmark Channel» er et annet høydepunkt. Kombinasjonen av produksjonen, instrumenteringen og harmoniene lager en merkelig og litt ubehagelig stemning som kan minne om nyere Radiohead - uten sammenligning for øvrig. Albumets mest tilgjengelige låt er trolig «Interlude». Dette er herlig innadventt new wave-pop som drives av delaygitar og krydres med fine synthlyder, trommebrekk og, ikke minst, cello. Det oser bakrus, selvransakelse og fylleangst av denne låta, men teksten er behagelig subtil. Enten feiltolker jeg låta helt, eller så treffer Jim Protector og tekstforfatter Alexander Svanberg blink der Bloc Party på deres siste album bommet.

Som sagt er «Shields Down» en variert plate, og det er vanskelig å sammenligne Jim Protector med andre band - selv enkeltlåtene. Det er utvilsomt rocka indiepop det er snakk om, og band som Interpol, Built to Spill, Dinosaur Jr., bob hund og The Posies er nok representert i bandmedlemmenes platehyller. Men Jim Protector har faktisk godt på vei klart å skape sin egen sound, mye takket være spesiell produksjon, stor interesse for detaljer og et fryktløst forhold til nye

instrumenter. Jeg ser frem til å høre mer fra disse gutta.

Karakter: 7 av 10